

ЎЗВЯДЗЕ... РОБАТ. ПАЧАЎ АЛІЧБΟΥКУ

— *А знакаміты тэктанічны разлом, Валерыі Мікалаевіч? Не баяліся туды ісці?*

— Трыма выработкамі прайшлі праз тэктанічны разлом на Чырвонаслабодскім рудніку, і разам з навукай і работнікамі аб'яднання «Беларускаліі» забяспечылі нармальны тэмп. Усё было добра, ніякіх праблем у гэтай сапраўды складанай зоне не ўзнікала. Зараз камбайнавыя брыгады ўскрываюць гарызонт.

Вельмі сур'ёзныя аб'ёмы на чацвёртым шахтавым полі аб'яднання «Беларуськаліі» з боку Бярозаўскага рудніку. І таксама вядзецца падрыхтоўка выпрацовак галоўнага напрамку, мантаж канвеерных і кабельных ліній, аўтаматызацыя ўсяго напрамку, падрыхтоўка панэляў.

— *І ўсё ж — задача нумар адзін для калектыву: гэта што, па-ранейшаму Петрыкаў, ці ўжо Дарасіно?*

— Складана выдзеліць нешта адно. Я каратка рас-

дома выслабанаецца нейкая колькасць праходчыкаў, то можам заняць іх у Мурманскай вобласці. Існуюць пэўныя складанасці, не без таго, тым не менш працуем рэнтабельна, праявілі сябе з добрага боку. Дапамагаем калегам павялічыць выдачу фосфарнага канцэнтрату.

ШТО Ё ШАХЦЕ ВАЖНЕЙ ЗА УСЁ

— Але галоўнае нават не грошы, не абсталяванне, галоўнае — людзі. Без людзей творчых, думачых пад зямлю няма чаго хадзіць, — упэўнены мой суразмоўнік. — Заказчык нам давярае, і мы не маем права яго падвесці.

А каб не падвесці заказчыка, павінны быць кваліфікаваныя кадры. У нас зладжаныя, жыццяздольныя брыгады, кваліфікаваныя інжынерна-тэхнічныя кадры, якімі можам ганарыцца. Пачынаючы з лінейнага персаналу — гэта горныя майстры, начальнікі ўчасткаў, далей — кіраўнікі шахтапра-

ствалы на Петрыкаўскім ГУКу. Прынялі эстафету ад тых, хто выйшаў на пенсію ці перамясціўся па вертыкалі. Гэтыя маладыя яшчэ людзі ўзначалілі адказныя кірункі і не разгубіліся, мы імі вельмі задаволены.

Горна-капітальным упраўленнем кіруе Уладзімір Віктаравіч Лагуноў — адзін з нашых «малых зуброў», якія прайшлі і агонь, і ваду. Ён упэўнена ўзначальвае складаны і вельмі важны кірунак работы.

Канешне ж, людзі высокапрафесійныя — намеснікі генеральнага дырэктара, той жа Мікалай Мікалаевіч Скрыпнік. Адпрацаваў на розных пасадах, прайшоў шлях ад горнага майстра, дыспетчара прадпрыемства да генеральнага дырэктара. Цяпер па ўзросце пенсіянер, але не жадае адпачываць, дапамагае развіваць шахтабудаўнічы комплекс, чаму мы рады.

Анатоль Іларыёнавіч Цішкевіч ўзначальвае службу

Пакуль асноўны транспарт углыб не траў.

— *Прабачце, на належную інжынерную падрыхтоўку вытворчасці павінен быць нацэлены ўвесь апарат кіравання трэста...*

— У яго задача нават больш шырокая і адказная, ён павінен быць сапраўдным мазгавым цэнтрам. Так яно і ёсць на самай справе. А мазгавы цэнтр па азначэнні ўзначальвае генеральны дырэктар.

Як старшыня Савета дырэктараў магу сказаць вось аб чым. Дзяніс Аляксандравіч Дзіулін прыйшоў у калектыв простым рабочым, затым быў горным майстрам, начальнікам участка на будаўніцтве Чырвонаслабодскага рудніку. Чалавеку актыўнай жыццёвай пазіцыі, яму нецікава было таптацца на месцы ва ўласным развіцці. На пасадзе начальніка ўчастка ён актыўна ўдзельнічаў ва ўзвядзенні Чырвонаслабодскага, затым Бярозаўскага руднікоў, быў у ліку тых, хто пачынаў будаўніцтва Гарлыкскага ГУКа ў Туркменіі. Там ён выра- рас да намесніка генеральнага дырэктара па інвестыцыйных будоўлях. Папрацаваў

два гады, і стала зразумела, што ён можа адказваць не толькі за нейкі адзін кірунак, але і за ўсё прадпрыемства. Савет дырэктараў і інстанцыі даверылі Дзянісу Аляксандравічу пасаду генеральнага дырэктара, і гэты давер ён апраўдвае. Правільна вядзе палітыку прадпрыемства на далейшае развіццё таварыства — як эканамічнае, так і сацыяльнае, без чаго нельга. І можам канстатаваць, што побач з умацаваннем эканомікі ў нас развіваецца і сацыяльная база калектыву, мацуюцца сацыяльныя адносіны.

Напрыклад, у Петрыкаве будуюцца жыллё, і гэта для нас неабходна, бо калі заказчык даверыў займацца там развіццём горных работ, то трэба клапаціцца і пра людзей. Каб трымаць цэлае ўпраўленне, безумоўна трэба будаваць жыллё. Тады людзі змогуць паехаць і працаваць спакойна, не ведаць праблем з бытам.

У нас, я лічу, наогул вельмі добра развітая сацыяльная сфера, і калектыву умее не толькі працаваць, але і

адпачываць. Праводзяцца творчыя вечары, вечары КВЗ. Каманда клуба вясёлых і знаходлівых нашага трэста заняла першае месца на раённым першынстве. Абысці «Беларуськаліі», вы разумееце, было няпроста. Мы ўдзельнічаем у песенных аглядах-конкурсах, і таксама займаем лідзіруючыя месцы ў рэгіёне. Наогул, удзельнічаем ва ўсіх мерапрыемствах. Каманда наша па пажарна-прыкладных відах спорту і санітарная дружына пасля перамогі ў раёне будуць прадстаўляць раён на першынстве вобласці.

І горадскую калектыву з'яўляецца валебольная каманда, якой сёлета споўнілася 20 гадоў. Яна — трохкратны чэмпіён Рэспублікі Беларусь, валодае кубкам і суперкубкам краіны, тры разы выйгравала срэбраныя медалі і чатыры разы — бронзу. Усё гэта — дасягненні калектыву, ад рабочага да генеральнага дырэктара.

Гутарыў
Уладзімір ХІЛЬКЕВІЧ.

Здымкі ААТ

«Трэст Шахтаспецбуд».
УНП 600122529.

Генеральны дырэктар Дзяніс ДЗІУЛІН з пераможніцай конкурсу «Міс трэст» інжынерам-тэхнолагам Рэгінай КАЛАЦКАЙ.

казаў, дзе мы сёння працуем, і кожны з напрамкаў важны. Для шахтапраходчыкаў, канешне, Дарасіно. Для шахтабудаўнікоў — раскрыццё новых гарызонтаў. Усё галоўнае. Адным словам гэта называецца — забяспячэнне руднай базы аб'яднання «Беларуськаліі».

— *Пракаментуйце, калі ласка, работы ў расійскім Запаляр'і.*

— Мы ад работы ніколі не бегалі, і калі паступіла прапанова папрацаваць на Кольскім паўвостраве, мы яе прынялі. Да нас прыезджалі з хімічнага холдынга «ФосАгра» з Масквы, пабы- ваў генеральны дырэктар «Апатыта», пазнаёміліся з нашай аснашчанасцю, за- сталіся задаволеныя яе ступенню і падрыхтаванасцю інжынерных кадраў, наогул спецыялістаў. Даверылі нам аб'ём работы, які дазваляе маневраваць людзьмі. Калі

ходчага і горна-капітальнага (горнабудаўнічага) упраўленняў, іх галоўныя інжынеры. Тэхнічная перадавая думка павінна ў першую чаргу зыходзіць ад іх, і яны гэта разумеюць.

— *Вы зачэпілі важную тэму ролі камандзіра на вытворчасці. Адчуваючы па ўсім, у вас моцнае сярэдняе звязно кіруючых кадраў.*

— Не толькі сярэдняе. Аб'ём работ, які мы сёння выконваем, немагчымы наогул без моцных камандзіраў вытворчасці любога рангу. Дазвольце крыху канкрэтыкі. Нядаўна на- чальнікам шахтапраходчага ўпраўлення прызначаны Аляксандр Валер'евіч Кудраватых, а галоўным інжынерам у яго працуе Сяргей Валер'евіч Грынцэвіч. Яны абодва выраслі ў нас — былі горнымі майстрамі, начальні- камі ўчасткаў, будавалі

галоўнага механіка. Мы таксама задаволены яе работай, як і работай службы галоўнага энергетыка, ёю кіруе Раман Міхайлавіч Меднік. Без адладжанай работы ўсіх сваіх структурных падраздзяленняў трэст функцыянаваць не зможа.

Ведае справу служба галоўнага інжынера. Прыклад таму — Наталля Уладзіміраўна Чарнова, намеснік па інжынернай падрыхтоўцы вытворчасці. Чалавек, які разумее, як павінен быць арганізаваны вытворчы працэс, якая патрэбна дакументацыя на чарговы аб'ект і якой якасці, калі патрэбна перадаць яе выканаўцам, каб прыступілі своечасова.

Вось людзі, на якіх абіраецца сёння наша вытворчасць. Пералік, зразумела, не поўны. Але пакуль паставім на гэтым кропку. Лепш даказваць сваю прафесійную прыгоднасць не словам, а справай.

Працоўнае братэрства.